

Η πνευματική ακτινοβολία του Γέρ. Δανιήλ Κατουνακιώτη (1846- Σεπτέμβριος 1929)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Επαναλαμβάνοντας δε και συμπληρώνοντας καταλλήλως τους λόγους του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, ο οποίος αναπολούσε επίσης τις γλυκές κατανυκτικές στιγμές πού έζησε στο ησυχαστήριο του Πόντου μαζί με τον Μ. Βασίλειο και τους άλλους αδελφούς, γράφει ο Μωραϊτίδης για το ησυχαστήριο του Γέροντα Δανιήλ στα Κατουνάκια: «Ποιος ημπορεί να με επαναφέρη εις τον μήνα των παρελθουσών εκείνων ημερών; Ποιος πλέον να μου δώση τάς ψαλμωδίας εκείνας και τάς αγρυπνίας και τάς προς Θεόν εκδημίας διά μέσου της προσευχής, και την άϋλον τρόπον τινά ζωή, όπου επερνούσαμεν τότε εις τα Κατουνάκια; Ποιος να παραστήση την φιλοπονίαν μας διά την εξήγησιν των θείων λόγων κατά τάς αναγνώσεις οπού εκάμνομεν, ιδίως τον Συμεών τον Νέον Θεολόγον; Ποιος να παραστήση τάς καθημερινός εργασίας μας και τα εργόχειρα μας; Ποιος δεν ενθυμείται την δροσεράν εκείνην απλωταριάν, όπου εκάθητο την νύκτα ουχί πολυκτήμων και πολύχρυσος πυργοδεσπότης, αλλά μοναχός κατακουρασμένος; ... Εγώ δεν ελπίζω να σας ξαναΐδω πλέον, ω ερημικά, ω εράσμια, ω παμπόθητα, ω πανέρημα Κατουνάκια!...».

Ο Γέροντας Δανιήλ άσκησε την τέχνη της αγιογραφίας και την παρέδωσε στην αδελφότητα, η οποία την ασκεί μέχρι σήμερα. Εικόνα των οσίων και αγιορειτών

*Πατέρων (έργο Ρωσικής τέχνης και προέλευσης, 18ος αί.) στην μνήμη των οποίων
εορτάζει το καθολικό του Ησυχαστηρίου των Δανιηλαίων.*

Οι συζητήσεις αυτές του Γέροντα Δανιήλ δεν έμοιαζαν καθόλου με τις φλύαρες και άσκοπες αργολογίες για ασήμαντα και επουσιώδη θέματα, πού σπαταλούν τον πολύτιμο για την σωτηρία χρόνο και συνήθως συνδυάζονται με κατακρίσεις προσώπων και εγωπαθείς αναφορές. Απέβλεπαν στην πνευματική ωφέλεια των συζητούντων, στην τόνωση της διαθέσεως για μετάνοια, ταπείνωση και επιστροφή. Είναι συγκλονιστική η τελευταία σχετική μαρτυρία του Μωραϊτίδη: «Όταν βγήκα στα Καρούλια – Κατουνάκια, ενόμισα ότι έφθασα εις τον Θεόν. Αλλ' όταν συνομίλησα μετά του Γέροντος Δανιήλ είπον: "Τώρα είδον πόσον μακράν είμαι από τον Θεόν"».

Βίοι Παράλληλοι και η μέσω επιστολών, επικοινωνία μεταξύ δύο οσιακών μορφών

Ο Γέροντας Δανιήλ είχε αλληλογραφία με τον άγιο Νεκτάριο και οί σωζόμενες επιστολές του βρίσκονται στο Ησυχαστήριο των Δανιηλαίων. Ο άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως (έργο της

Παραλληλίζοντας τις δύο μεγάλες οσιακές μορφές του αιώνα μας, τον άγιο Νεκτάριο και τον Γέροντα Δανιήλ, προκύπτουν πολλά όμοια στοιχεία στην ζωή και στο έργο τους, μέσα ασφαλώς στην διαφορότητα και ιδιαιτερότητα των χαρισμάτων με τα όποια τους προίκισε η Χάρη του Θεού: γεννήθηκαν και οί δύο το ίδιο έτος, 1846. Πατρίδες και των δυο είναι ευλογημένοι τόποι της Ανατολής, η Σηλύβρια της Θράκης του άγιου Νεκταρίου, η Ξακουστή Σμύρνη, η ιστορική μητρόπολη της Μικρασίας, του Γέροντα Δανιήλ. Και οί δυο ήταν παιδιά πολύτεκνων οικογενειών. Δαψιλής παιδεία και ακαταπόνητη διά βίου μελέτη. Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών ο άγιος Νεκτάριος, αριστούχος πτυχιούχος της περίφημης Ευαγγελικής Σχολής της Σμύρνης ο Γέροντας Δανιήλ.

Στροφή προς τον μοναχισμό και την άσκηση.

Σε ηλικία τριάντα ετών ο άγιος Νεκτάριος κείρεται μοναχός (1876) στην Νέα Μονή της Χίου. Ο Γέροντας Δανιήλ εκάρη μοναχός στην Ιερά Μονή Άγιου Παντελεήμονος του Αγίου Όρους σε ηλικία 20 περίπου ετών (1866). Διώξεις, θλίψεις και ταλαιπωρίες για τις όποιες έπαιρναν θάρρος από την μεγάλη ευλάβεια και αγάπη πού είχαν στο πρόσωπο της Παναγίας. Ο άγιος Νεκτάριος έτρεφε μεγάλη αγάπη προς το Άγιον Όρος. Αυτό φαίνεται και από την επιστολή του προς

τον Γέροντα Δανιήλ, με την όποια του ανακοινώνει την πρόθεση του να αγοράσει κάποιο κελλί στο Άγιον Όρος, για να εγκαταστήσει αρχικά εκεί τα πνευματικά του τέκνα, πού ήθελαν να μονάσουν και στην συνέχεια, όταν απαλλαγεί από τις φροντίδες της Μονής στην Αίγινα, να μεταβαίνει και ο ίδιος στο Άγιον Όρος και να μένει για κάποιο διάστημα «πρός πνευματικήν αναψυχήν». Αυτά έγραφε το 1913. Δεκαπέντε χρόνια νωρίτερα, το 1898, είχε επισκεφθή για πρώτη και μοναδική φορά το Άγιον Όρος.

απήντησε αμέσως μέσα στον ίδιο μήνα, τον Μάρτιο του 1903, με μία θαυμάσια επιστολή, ένα πνευματικότατο όντως και φιλοσοφικότατο κείμενο, στο οποίο αναπτύσσει την θέση ότι οί δοκιμασίες και οί θλίψεις οφείλονται στην αγάπη του Θεού και βοηθούν να φθάσει κανείς ασφαλέστερα στην πνευματική τελείωση. Μεσολάβησε ένα μικρό διάστημα διακοπής της επικοινωνίας.

Την αρχή έκανε πάλι πρώτος ο Γέροντας Δανιήλ, ο οποίος τον Δεκέμβριο του 1907 γράφει προς τον άγιο Νεκτάριο ζητώντας να του σταλούν βιβλία του και συγχαίροντας για την ίδρυση του Ιερού Φροντιστηρίου, της Ιεράς δηλαδή γυναικείας Μονής της Αγίας Τριάδος στην Αίγινα. Η επιστολή αυτή του Γέροντα Δανιήλ δεν σώζεται. Μαθαίνουμε όμως το περιεχόμενο της από το δεύτερο γράμμα του άγιου Νεκταρίου πού στέλνεται στον Γέροντα Δανιήλ τον Ιανουάριο του 1908. Σε αυτήν την επιστολή ο άγιος Νεκτάριος παρακαλεί τον Γέροντα να βοηθήσει πνευματικά τις μοναχές της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος γράφοντας σχετικό πνευματικό έργο. Μέσα στο ίδιο έτος, τον Ιούλιο του 1908, αποστέλλει πράγματι ο Γέροντας Δανιήλ, απευθυνόμενος προς την ηγουμένη Ξένη και την αδελφότητα, τον αιτηθέντα λόγο. Αμέσως μετά την παραλαβή της ασκητικής πραγματείας του Γέροντα Δανιήλ, ο άγιος Νεκτάριος απήντησε ευχαριστώντας. Δεν σώζεται ολόκληρη αυτή η επιστολή.